

تجمع کارگران شرکت واحد در جلو اداره کار شرق تهران

روز چهارشنبه ۸۵/۱/۲۳ حدود ۲۰۰ نفر از کارگران اخراجی و معلق از کار شرکت واحد همراه اعضای هیئت مدیره سندیکای کارگران جلو اداره کار شرق تهران تجمع کردند. به گفته چند تن از کارگران شرکت واحد، کارگران اخراجی و معلق از کار بیش از ۲۵۰ نفر هستند. البته هیئت مدیره سندیکا در صدد است آمار دقیق این کارگران را اعلام کند.

تجمع اعتراضی کارگران حدود ساعت ۹ صبح شروع شد. این کارگران بخشی از کارگرانی بودند که در جریان اعتصاب ۸۴/۱۱/۸ زندانی شده بودند. این تجمع موقعیت خوبی فراهم کرده بود که یکدیگر را ببینند و یادی از روزهای زندان بکنند. بعضی از آنان بعد از آزادی از زندان یکدیگر را ندیده بودند. از همین رو، در حالی که فعالان آن‌ها در تدارک طرح خواست‌های کارگران از مدیر کل اداره کار شرق تهران بودند، بعضی دیگر در سایه دیوار و درخت‌های کنار خیابان از حال و روز یکدیگر می‌پرسیدند. نیروهای انتظامی نیز ماشین‌های خود را کنار خیابان پارک کرده بودند و مراقب تجمع کارگران بودند.

ساعت ۱۰ با هماهنگی یک سرهنگ نیروی انتظامی قرار شد چند تن از کارگران به عنوان نماینده برای مذاکره برای مدیر کل به داخل اداره کار بروند. ابراهیم مددی، عبدالرضا ترازوی، علی زادحسین و یکی دیگر از اعضای هیئت مدیره سندیکا که از قبل انتخاب شده بودند به داخل اداره رفتند. اما مدیر کل تنها سه تن از آنان را به عنوان نماینده پذیرفت. زادحسین در نشست نمایندگان کارگران با مدیر کل حضور نیافت و خارج از اتاق مذاکره منتظر دوستان خود باقی ماند.

حدود ساعت ۱۲/۵ ابتدا زادحسین از اداره کار بیرون آمد و از کارگران خواست جمع شوند. او ضمن تبریک سال نو و اظهار امیدواری در این مورد که کارگران اخراجی و معلق از کار شرکت واحد به مبارزه خود ادامه دهند و به سر کار بازگردند، گفت: "ما کارگران شرکت واحد جزئی از کارگران ایران هستیم که شرایط زندگی و کارمان از بسیاری از کارگران دیگر بدتر است. بیشترمان در حاشیه تهران زندگی می‌کنیم. بخشی از کارگران شرکت واحد از روستاهای ورامین به سر کار می‌آیند. کم نیستند کارگرانی که محل زندگی و محل کارشان ۴۰ کیلومتر باهم فاصله دارد. اکثر کارگران مستاجرند. این یکی از علت‌هایی است که کارگران شرکت واحد به خاطرش دست به اعتراض و اعتصاب زدند. ما کارگران شرکت واحد از نظر دستمزد نیز در وضعیت بسیار بدی به سر می‌بریم. دستمزدهای ما کفاف خرج زن و بچه‌مان را نمی‌دهد. اما وقتی به این شرایط کار و زندگی اعتراض می‌کنیم جواب ما را با زندان می‌دهند. خانه کارگر که ادعای نمایندگی کارگران

را دارد به جای حمایت از ما عوامفریبانه در پشتیبانی از کارگران فرانسه بیانیه می دهد (در این هنگام یکی از کارگران گفت خانه کارگر نماینده دولت و سرمایه داران است. دیگری گفت خانه کارگر از ابتدا ضدکارگر بوده است.) کارگران فرانسه که بیش از یک ماه در حال مبارزه بودند حداقل از پشتیبانی مردم کشور خود برخوردار بودند. در حالی که ما مورد بدترین تهمت های این تشکیلات دولتی قرار گرفتیم (کارگری گفت خانه کارگر فریب کاری می کند. مگر خواست ما چه تفاوتی با خواست کارگران فرانسه دارد. خانه کارگر که دستش برای کارگران رو شده به تکاپو افتاده که بین کارگران تفرقه بیندازد. در ضدکارگر بودن خانه کارگر شکی نیست. به دروغ ادعای پشتیبانی از کارگران فرانسه را مطرح می کند) خانه کارگر بعضی از کارگران شرکت واحد را دعوت کرده و برای فریب کارگران دایه دلسوزتر از مادر شده است. به کارگران گفته اگر خواستی دارید مطرح کنی و نامه بنویسی. ما پیگیری می کنیم. از یک سو به کارگران شرکت واحد حمله می کند و آنان را عامل سرمایه معرفی می کند از سوی دیگر به آن ها می گوید خواست های شما را پیگیری می کنیم. نباید به این رسوا شده ها اعتماد کرد. از یک سو از شرکت ما در مجمع عمومی تعاونی مصرف برای انتخاب بازرسان تعاونی جلوگیری می کند از سوی دیگر به کارگران دعوت شده روغن و برنج می دهد. ما به دوستانی که دعوت شده اند می گوئیم فریب خانه کارگر را نخورند. محجوب با نیرنگ خود را به عنوان نماینده کارگران در ILO مطرح کرده است. ما طبق مقاله نامه هایی که دولت ایران هم آن ها را امضا کرده حق داریم تشکل خود را به وجود آوریم. ما از حق خود دفاع می کنیم. مبارزات کارگران شرکت واحد بعد از ۲۷ سال بزرگ ترین اعتراض کارگری ایران بود. بسیاری از کارگران جهان نیز از این موضوع باخبر شدند. ما با تمام توان از حقوق خود دفاع می کنیم. این حق ماست که تشکل خود را به وجود آوریم و ادعای مطالبات خود را داشته باشیم."

در حاشیه تجمع، کارگران از عظمت تظاهرات کارگران فرانسوی و حمایت دانشجویان از آن ها صحبت می کردند. کارگری می گفت: "دانشجوی فرانسوی از هم اکنون برای چند سال بعد که به سر کار خواهد رفت مبارزه می کند. یعنی دانشجوی فرانسوی ضمن حمایت از کارگران دارد برای خودش نیز مبارزه می کند. متأسفانه همبستگی کارگران در ایران کم است. ما از پشتیبانی جدی کارگران محروم بودیم. البته شرایطی به وجود آورده اند که کارگران جرات نمی کنند علناً از ما حمایت کنند. در صورتی که دل کارگران با ماست."

با آمدن مددی به جمع کارگران، زادحسین به سخنان خود پایان داد و رشته کلام را به او سپرد. مددی نیز ضمن تبریک سال نو و تشکر از گردهمایی کارگران گفت: "اداره کار قول داد که تا ۳۱ خرداد به پرونده کارگران اخراجی رسیدگی کند. هیئت مدیره سندیکا سوگند یاد کرده است که از

خواست کارگران حمایت کند. با نمایندگان سندیکا در مناطق مختلف تماس بگیرید و گوش به زنگ باشید. تجمع دیگری در پیش داریم. از طریق نمایندگان به شما اطلاع خواهیم داد. سندیکای کارگران شرکت واحد ۴۰ سال است با افت و خیز مبارزه می کند و در آینده نیز به این مبارزه ادامه خواهد داد."

زادحسین سخنان مددی را چنین ادامه داد: "تا زمانی که به پرونده ما رسیدگی می شود باید حقوقی به عنوان علی الحساب به ما داده شود. به یکی از کارگران ۱۳۰ هزار تومان داده اند اما به اندازه ۱۳۰ میلیون او را تحقیر کرده اند. ما تحقیر را نمی پذیریم. این حق ماست که به ما حقوق بدهند. ما همه مستاجریم و سر ماه باید کرایه خانه بدهیم." او در ضمن کارگران را دعوت کرد که برای روز اول ماه مه - روز جهانی کارگر - جلو اداره کار تجمع کنند. تجمع کارگران بدون هیچ گونه درگیری با نیروهای انتظامی پایان یافت.

کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری

۱۳۸۵/۱/۲۴

www.komiteyehamahangi.com
komiteye_hamahangi@yahoo.com